Категорія справи № **796/41/2018: не визначено.**
Надіслано судом: **не визначено.** Зареєстровано: **08.03.2019.** Оприлюднено: **12.03.2019.**
Номер судового провадження: **61-38673ав18**

Верховний Суд

Постанова

Іменем України

14 лютого 2019 року

м. Київ

справа № 796/41/2018

провадження № 61-38673ав18

Верховний Суд у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду:

Усика Г. І. (суддя-доповідач), Кузнєцова В. О., Олійник А. С.,

секретаря судового засідання - Лісовської А. О.,

за участю:

представників Компанії «Пелагіа АС»: Ключковського М. Ю., Волкова О. Ю.,

представників Товариства з обмеженою відповідальністю «Ларан-07»: Маліневського О. М., Тиліпського Д. В., Краска Ю. М., Рикова В. Ю.,

Кузьменка М. О.,

розглянув у відкритому судовому засіданні справу за заявою Компанії «Пелагіа АС»/«Pelagia AS»/, боржник - Товариство з обмеженою відповідальністю «Ларан-07», про визнання та надання дозволу на виконання на території України остаточного рішення Інституту арбітражу і вирішення спорів при Торговій палаті в м. Осло від 07 грудня 2017 року у справі № 98/17, за апеляційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю «Ларан-07» на ухвалу Апеляційного суду міста Києва від 21 травня 2018 року у складі судді Мараєвої Н. Є.,

ВСТАНОВИВ:

Короткий зміст заяви Компанії «Пелагіа АС» та судового рішення

У лютому 2018 року Компанія «Пелагіа АС»/«Pelagia AS»/ (далі Компанія «Пелагіа АС») звернулася до суду із заявою про визнання та надання дозволу на виконання на території України остаточного рішення Інституту арбітражу і вирішення спорів при Торговій палаті в м. Осло від 07 грудня 2017 року у справі № 98/17 за позовом «Пелагіа АС» до Товариства з обмеженою відповідальністю (далі ТОВ «Ларан-07») про оплату за договором поруки.

Заява обгрунтована тим, що остаточним рішенням Інституту арбітражу і вирішення спорів при Торговій палаті в м. Осло від 07 грудня 2017 року (справа № 98/17) стягнуто з ТОВ «Ларан-07» на користь Компанії «Пелагіа АС» 3 109 704,00 дол. США та відсотки у розмірі трьох процентів річних на нижчезазначені суми: 169 096,6 дол. США з 03 вересня 2016 року;

117 000,00 дол. США з 09 вересня 2016 року; 70 200,00 дол. США з 17 вересня 2016 року; 292 500,00 дол. США з 23 вересня 2016 року; 234 000,00 дол. США з

24 вересня 2016 року; 234 000,00 дол. США з 29 вересня 2016 року;

292 500,00 дол. США з 01 жовтня 2016 року; 292 500,00 дол. США з 03 жовтня 2016 року; 292 500,00 дол. США з 09 жовтня 2016 року; 351 000,00 дол. США з

16 жовтня 2016 року; 237 287,00 дол. США з 17 жовтня 2016 року;

210 440,00 дол. США з 20 жовтня 2016 року; 29 260,00 дол. США з 24 жовтня

2016 року; 364 500,00 дол. США з 29 жовтня 2016 року до дати здійснення оплати. Наказано ТОВ «Ларан-07» сплатити Компанії «Пелагіа АС» суми в розмірі 1 313 468,00 норвезьких крон та 10 000,00 євро за юридичні послуги, а також витрати та інші видатки.

Посилаючись на наведене, заявник просив визнати та надати дозвіл на виконання на території України остаточного рішення Інституту арбітражу і вирішення спорів при Торговій палаті в м. Осло від 07 грудня 2017 року у справі № 98/17 та видати виконавчий лист на примусове виконання цього рішення.

Ухвалою Апеляційного суду міста Києва від 21 травня 2018 року, постановленою як судом першої інстанції, заяву Компанії «Пелагіа АС» задоволено. Визнано та надано дозвіл на виконання на території України остаточного рішення Інституту арбітражу і вирішення спорів при Торговій палаті в м. Осло від 07 грудня

2017 року у справі №98/17 за позовом норвезької компанії «Пелагія АС» проти української компанії ТОВ «Ларан-07».

Видано виконавчий лист на примусове виконання остаточного рішення Інституту арбітражу і вирішення спорів при Торговій палаті в м. Осло від

07 грудня 2017 року у справі № 98/17 про стягнення з ТОВ «Ларан-07» на користь Компанії «Пелагіа АС» наступних сум: 3 109 704,00 дол. США та відсотки у розмірі три проценти річних на нижчезазначені суми: 169 096,6 дол. США з 03 вересня 2016 року; 117 000,00 дол. США з 09 вересня 2016 року; 70 200,00 дол. США з

17 вересня 2016 року; 292 500,00 дол. США з 23 вересня 2016 року;

234 000,00 дол. США з 24 вересня 2016 року; 234 000,00 дол. США з 29 вересня 2016 року; 292 500,00 дол. США з 01 жовтня 2016 року; 292 500,00 дол. США з

03 жовтня 2016 року; 292 500,00 дол. США з 09 жовтня 2016 року;

351 000,00 дол. США з 16 жовтня 2016 року; 237 287,00 дол. США з 17 жовтня 2016 року; 210 440,00 дол. США з 20 жовтня 2016 року; 29 260,00 дол. США з

24 жовтня 2016 року; 364 500,00 дол. США з 29 жовтня 2016 року до дати здійснення оплати, які станом на 14 лютого 2018 року складають

130 263,83 дол. США; 1 313 468,00 норвезьких крон та 10 000,00 євро за юридичні послуги, а також витрати та інші видатки.

Судове рішення апеляційного суду мотивовано тим, що Інститут арбітражу і вирішення спорів при Торговій палаті в м. Осло розглянув спір з дотриманням встановленого регламенту та вимог закону, у рішенні міжнародного комерційного арбітражу надано оцінку чинності арбітражного застереження, визначеного в пунктах 9.1.-9.4. договору поруки від 24 грудня 2010 року та щодо компетенції арбітражного трибуналу вирішувати зазначений спір. Зважаючи на відсутність, передбачених законом підстав для відмови у визнанні та наданні дозволу на виконання остаточного рішення Інституту арбітражу і вирішення спорів при Торговій палаті в м. Осло, суд дійшов висновку про задоволення заяви Компанії «Пелагіа АС».

Короткий зміст вимог та доводів апеляційної скарги

У липні 2018 року до Верховного Суду надійшла апеляційна скарга ТОВ «Ларан-07», у якій заявник просив скасувати ухвалу Апеляційного суду міста Києва від 21 травня 2018 року, та ухвалити нове судове рішення про відмову в задоволенні заяви Компанії «Пелагіа АС».

Апеляційна скарга ТОВ «Ларан-07», з урахуванням доповнень, мотивована тим, що оскаржувана ухвала постановлена з порушенням норм процесуального права та неправильним застосуванням норм матеріального права України, зокрема суд не надав належну оцінку тому, що склад міжнародного комерційного арбітражу та арбітражна процедура розгляду спору не відповідали укладеній між сторонами арбітражній угоді, а внесені до неї рукописні виправлення нечинні, оскільки були внесені Компанією «Пелагіа АС» в односторонньому порядку і не погоджувалися ТОВ «Ларан-07». Зокрема в машинописному тексті арбітражної угоди, підписаної сторонами, зазначено, що спір підлягає розгляду Міжнародним комерційним арбітражним судом при Торгово-промисловій палаті України, місце проведення арбітражу: м. Київ, Україна, спори розглядаються відповідно до регламенту Міжнародного комерційного арбітражного суду при Торгово-промисловій палаті України, при вирішенні спорів, арбітри керуються положеннями українського матеріального права. Посилання суду першої інстанції на те, що ТОВ «Ларан-07» не скористалося правом оскаржити юрисдикцію суду до норвезького суду є необгрунтованими, оскільки відмова ТОВ «Ларан-07» від права подати заяву про скасування рішення Інституту арбітражу і вирішення спорів при Торговій палаті в м. Осло в суд місця розгляду справи (Норвегії) не позбавляє його права заявити заперечення проти визнання рішення суду за місцем його виконання (Україна). Поза увагою суду залишились і доводи представників ТОВ «Ларан-07» про те, що визнання та надання дозволу на виконання рішення арбітражу суперечить публічному порядку України, оскільки зміни до арбітражного застереження були внесені з порушенням вимог законодавства України щодо форми угоди про внесення таких змін. Крім того, порука ТОВ «Ларан-07» є припиненою у зв'язку з пропуском Компанії «Пелагіа АС» визначеного статтею 559 Цивільного кодексу України шестимісячного строку на пред'явлення вимоги до поручителя.

Стислий виклад заперечень Компанії «Пелагіа АС»

31 липня 2018 року представник Компанії «Пелагіа АС» - Ключковський М. Ю. подав відзив на апеляційну скаргу, в якому з урахуванням доповнень, зазначав про законність та обгрунтованість оскаржуваного судового рішення і просив відмовити у задоволенні скарги, посилаючись на те, що арбітражна угода про передачу спору до Інституту арбітражу і вирішення спорів при Торговій палаті в м. Осло є дійсною, оскільки представники сторін внесли виправлення до договору під час його укладення та погодили їх, а тому вони мають розглядатися не як зміни чи доповнення до договору, а як частина документа, що підтверджується зібраними у справі доказами, що і було встановлено Інститутом арбітражу і вирішення спорів при Торговій палаті в м. Осло при розгляді спору. Вказував на те, що ТОВ «Ларан-07» з моменту укладення договору поруки не висловлював будь-яких заперечень щодо наявності рукописних правок у тексті арбітражного застереження та їх дійсності, а тому доводи заявника про їх непогодження ТОВ «Ларан-07» є безпідставними. Посилання ТОВ «Ларан-07» на те, що визнання та надання дозволу на виконання рішення арбітражу призведе до порушення публічного порядку України є безпідставними, оскільки суд розглядає спірні правовідносини на підставі домовленості сторін, який не впливає на публічний порядок держави.

В судовому засіданні представники ТОВ «Ларан-07» просили задовольнити апеляційну скаргу з наведених у ній та в додаткових поясненнях підстав.

Представники Компанії «Пелагіа АС» просили відмовити у задоволенні апеляційної скарги ТОВ «Ларан-07» з підстав, наведених у відзиві на апеляційну скаргу та в додаткових поясненнях.

Частиною другою статті 24, частиною другою статті 351 Цивільного процесуального кодексу України (далі ЦПК України) передбачено, що Верховний Суд переглядає в апеляційному порядку судові рішення апеляційних судів, ухвалені ними як судами першої інстанції.

Відповідно до частини першої статті 367 ЦПК України суд апеляційної інстанції переглядає справу за наявними в ній і додатково поданими доказами та перевіряє законність і обгрунтованість рішення суду першої інстанції в межах доводів та вимог апеляційної скарги.

Заслухавши доповідь судді-доповідача, пояснення представників сторін, перевіривши доводи апеляційної скарги та відзиву на неї, колегія суддів дійшла висновку, що апеляційна скарга не підлягає задоволенню з таких підстав.

Встановлені судовим рішенням обставини та стислий зміст рішення арбітражного суду

Установлено, що 24 грудня 2010 року між Компанією «Пелагіа АС» (кредитор) та ТОВ «Ларан-07» (поручитель) укладено договір поруки.

Стаття 9 договору поруки містить арбітражне застереження, відповідно до якого цей договір регулюється та тлумачиться згідно з міжнародним законодавством. Сторони домовилися, що спори, що виникають за або у зв'язку з цим договором вирішуються шляхом переговорів. Якщо відповідний спір неможливо вирішити шляхом переговорів, такий спір буде передано на розгляд Міжнародного комерційного арбітражного суду при Торгово-промисловій палаті м. Осло. Місце проведення арбітражу: м. Осло, Норвегія. Кожна із сторін призначає по одному арбітру, які обирають третього головуючого арбітра. Спори розглядаються відповідно до регламенту Міжнародного комерційного арбітражного суду при Торгово-промисловій палаті м. Осло. При вирішенні спорів, наданих до розгляду арбітрів, арбітри керуються положеннями українського матеріального права. Мовою розгляду спору є англійська, яка супроводжується перекладом на українську мову.

Компанія «Пелагіа АС» звернулася до Інституту арбітражу і вирішення спорів при Торговій палаті в м. Осло з позовом до ТОВ «Ларан-07» про стягнення наступних сум: 3 109 704,00 дол. США та відсотки у розмірі три проценти річних на нижчезазначені суми: 169 096,6 дол. США з 03 вересня 2016 року;

117 000,00 дол. США з 09 вересня 2016 року; 70 200,00 дол. США з 17 вересня 2016 року; 292 500,00 дол. США з 23 вересня 2016 року; 234 000,00 дол. США з

24 вересня 2016 року; 234 000,00 дол. США з 29 вересня 2016 року;

292 500,00 дол. США з 01 жовтня 2016 року; 292 500,00 дол. США з 03 жовтня 2016 року; 292 500,00 дол. США з 09 жовтня 2016 року; 351 000,00 дол. США з

16 жовтня 2016 року; 237 287,00 дол. США з 17 жовтня 2016 року;

210 440,00 дол. США з 20 жовтня 2016 року; 29 260,00 дол. США з 24 жовтня

2016 року; 364 500,00 дол. США з 29 жовтня 2016 року до дати здійснення оплати.

Остаточним рішенням Інституту арбітражу і вирішення спорів при Торговій палаті в м. Осло від 07 грудня 2017 року (справа № 98/17) зобов'язано ТОВ «Ларан-07» сплатити на користь Компанії «Пелагіа АС» 3 109 704,00 дол. США та відсотки у розмірі три проценти річних на нижчезазначені суми:

169 096,6 дол. США з 03 вересня 2016 року; 117 000,00 дол. США з 09 вересня 2016 року; 70 200,00 дол. США з 17 вересня 2016 року; 292 500,00 дол. США з

23 вересня 2016 року; 234 000,00 дол. США з 24 вересня 2016 року;

234 000,00 дол. США з 29 вересня 2016 року; 292 500,00 дол. США з 01 жовтня 2016 року; 292 500,00 дол. США з 03 жовтня 2016 року; 292 500,00 дол. США з

09 жовтня 2016 року; 351 000,00 дол. США з 16 жовтня 2016 року;

237 287,00 дол. США з 17 жовтня 2016 року; 210 440,00 дол. США з 20 жовтня 2016 року; 29 260,00 дол. США з 24 жовтня 2016 року; 364 500,00 дол. США з

29 жовтня 2016 року до дати здійснення оплати. Зобов'язано ТОВ

«Ларан-07» сплатити на користь Компанії «Пелагіа АС» суми в розмірі

1 313 468,00 норвезьких крон та 10 000,00 євро за юридичні послуги, а також витрати та інші видатки.

Зазначене рішення міжнародного комерційного арбітражного суду в добровільному порядку боржником не виконано.

Нормативно-правове обгрунтування та оцінка аргументів, викладених у апеляційній скарзі

Відповідно до частини першої статті 474 ЦПК України рішення міжнародного комерційного арбітражу (якщо його місце знаходиться за межами України), незалежно від того, в якій країні воно було винесено, визнається та виконується в Україні, якщо їх визнання та виконання передбачено міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, або за принципом взаємності.

Правовідносини щодо надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду на території України врегулюванні статтею V Конвенції про визнання та виконання іноземних арбітражних рішень від 10 червня 1958 року (Нью-Йорк), яка набула чинності для України 10 січня 1961 року (далі Конвенція), та статтею 36 Закону України «Про міжнародний комерційний арбітраж», згідно з якими тягар доведення наявності підстав для відмови у визнанні та виконанні арбітражного рішення покладається на сторону, яка заперечує проти клопотання стягувача. З урахуванням цих положень повинні застосовуватися положення статті 478 ЦПК України.

Відповідно до статті V Конвенції, статті 478 ЦПК України та статті 36 Закону України «Про міжнародний комерційний арбітраж» суд може відмовити у визнанні і наданні дозволу на виконання: 1) на прохання сторони, проти якої воно спрямоване, якщо ця сторона подасть суду доказ того, що: а) одна із сторін в арбітражній угоді була якоюсь мірою недієздатною; або ця угода є недійсною за законом, якому сторони цю угоду підпорядкували, а в разі відсутності такої вказівки, - за законом держави, де рішення було винесено; або б) сторону, проти якої винесено рішення, не було належним чином сповіщено про призначення арбітра чи про арбітражний розгляд або з інших поважних причин вона не могла подати свої пояснення; або в) рішення винесено щодо спору, не передбаченого арбітражною угодою, або такого, що не підпадає під її умови, або містить постанови з питань, що виходять за межі арбітражної угоди; проте якщо постанови з питань, охоплених арбітражною угодою, можуть бути відокремлені від тих, які не охоплюються такою угодою, то та частина арбітражного рішення, яка містить постанови з питань, що охоплені арбітражною угодою, може бути визнана і виконана; або г) склад міжнародного комерційного арбітражу або арбітражна процедура не відповідали угоді між сторонами або, за відсутності такої, не відповідали закону тієї держави, де мав місце арбітраж; або г) рішення ще не стало обов'язковим для сторін, або було скасовано, або його виконання зупинено судом держави, в якій або згідно із законом якої воно було прийнято; або 2) якщо суд визнає, що: а) відповідно до

закону спір, з огляду на його предмет, не може бути переданий на вирішення міжнародного комерційного арбітражу; або б) визнання та виконання цього арбітражного рішення суперечить публічному порядку України.

Щодо аргументів про невідповідність складу міжнародного комерційного арбітражу та арбітражної процедури положенням договору поруки

Відповідно до статті 2 Конвенції кожна договірна держава визнає письмову угоду, за якою сторони зобов'язуються передавати в арбітраж усі або будь-які спори, що виникли або можуть виникнути між ними в зв'язку з будь-яким конкретним договірним або іншим правовідношенням, об'єкт якого може бути предметом арбітражного розгляду. Термін "письмова угода" включає арбітражне застереження в договорі, або арбітражну угоду, що підписана сторонами, або що міститься в обміні листами або телеграмами.

Для чинності арбітражного застереження не має значення, оформлено воно як рукописний текст чи з використанням техніки; важливо, аби була дотримана письмова форма.

Перевіряючи заперечення ТОВ «Ларан-07»щодо компетенції розгляду спору Інститутом арбітражу і вирішення спорів при Торговій палаті в м. Осло, Торгова палата в м. Осло сформувала арбітражний трибунал, який у рішенні від

19 травня 2017 року дійшов висновку, що редакція договору поруки з внесеними рукописними правками була підписана сторонами, як остаточна. Правки вже були у контракті на момент підписання договору поруки, а тому вони повинні розглядатися не як зміни чи доповнення до договору, а як частина документа, що був підписаний паном Бобровим та паном Ходдевіком. Такого висновку арбітражний трибунал дійшов з огляду на те, що ТОВ «Ларан-07» не спростувало надані Компанією «Пелагіа АС» докази щодо обставин укладення контракту.

Доводи апеляційної скарги про помилковість висновку суду першої інстанції щодо компетенції Інституту арбітражу і вирішення спорів при Торговій палаті в м. Осло від 07 грудня 2017 року є безпідставними за недоведеністю тверджень представників ТОВ «Ларан-07» про те, що рукописні правки до статті 9 договору поруки були внесені після його підписання.

Надані ТОВ «Ларан-07» та Компанією «Пелагіа АС» примірники договору поруки від 24 грудня 2010 року є автентичними, містять арбітражне застереження, відповідно до якого цей договір регулюється та тлумачиться згідно з міжнародним законодавством. Сторони домовилися, що якщо спір неможливо вирішити шляхом переговорів, такий спір буде передано на розгляд Міжнародного комерційного арбітражного суду при Торгово-промисловій палаті міста Осло, Норвегія. Спори розглядаються відповідно до Регламенту Міжнародним комерційним арбітражним судом при Торгово-промисловій палаті міста Осло. Мовою розгляду спору є англійська, що супроводжується перекладом на українську мову. На кожній зворотній стороні сторінки міститься підпис співробітника групи компаній Кліон (Кліон Груп), до якої входить, як ТОВ «Ларан-07» так і ТОВ «Кліон», а також печатка ТОВ «Ларан-07» «Согласовано».

ТОВ «Ларан-07» не надало іншого оригіналу договору поруки, у якому були б відсутні внесені до нього виправлення, що спростовує його твердження про те, що рукописні виправлення до договору поруки були внесені після його підписання та не були погоджені ТОВ «Ларан-07».

Про наявність в договорі поруки від 24 грудня 2010 року арбітражного застереження щодо передачі спору на розгляд до Міжнародного комерційного арбітражного суду при Торгово-промисловій палаті м. Ослозазначається і в юридичному висновку ТОВ «Кредо Лайн» від 18 квітня 2013 року №0413-RD/6372 щодо юридичного аналізу договору поруки від 24 грудня 2010 року та додаткових угод до нього, а також листі Норвезького агентства з гарантування експортних кредитів від 06 листопада 2012 року.

Зазначені документи, разом з копією договору поруки від 24 грудня 2010 року, що містить відповідні виправлення в частині арбітражного застереження, були надані Риботорговою компанією «Трансакватік ЛТД», яка є засновником ТОВ «Ларан-07», до господарського суду Запорізької області в рамках розгляду справи № 908/3568/16 про визнання недійсною додаткової угоди №2 до договору поруки від 24 грудня 2010 року, яку було укладено 19 грудня 2014 року між ТОВ «Ларан-07» та Компанією «Пелагіа АС», до участі у якій ТОВ «Ларан-07» залучено як третю особу.

Щодо аргументів про відсутність зазначеної у договорі поруки арбітражної установи, що виключає можливість виконання арбітражного застереження.

Вирішуючи питання про компетенцію, Інститут арбітражу і вирішення спорів при Торговій палаті в м. Осло у рішенні від 19 травня 2017 року зазначив, що арбітражне застереження в договорі поруки про розгляд спорів відповідно до Регламенту Міжнародного комерційного арбітражного суду при Торгово-промисловій палаті в м. Осло чітко вказує на те, що спори мають бути вирішені арбітражем в місті Осло, Норвегія, а тому дійшов висновку, що арбітражне застереження стосується саме Інституту арбітражу і вирішення спорів при Торговій палаті в м. Осло та його юрисдикція поширюється на вирішення спору між Компанією «Пелагіа АС» та ТОВ «Ларан-07».

Колегія суддів погоджується з висновком суду першої інстанції про те, що допущені у договорі поруки неточності у назві арбітражної установи, за відсутності іншого подібного арбітражного суду при Торговій палаті в місті Осло, не викликає сумніву в тому, що сторони за наявності спору мали намір передати його саме до Інституту арбітражу і вирішення спорів при Торговій палаті в

місті Осло, а відтак зазначена обставина не може бути підставою визнання нечинним арбітражного застереження.

Щодо аргументів про те, що визнання та надання згоди на виконання арбітражного рішення буде суперечити публічному порядку України.

Представники ТОВ «Ларан-07» стверджували, що визнання та приведення до виконання арбітражного рішення через відсутність підписаних та погоджених сторонами правок до арбітражного застереження буде суперечити публічному порядку України, оскільки порушує принципи справедливості, рівності сторін та свободи волевиявлення.

Під публічним порядком слід розуміти правопорядок держави, визначені принципи і засади, які становлять основу існуючого у ній ладу (стосуються її незалежності, цілісності, самостійності й недоторканості й основних конституційних прав, свобод, гарантій тощо). Міжнародний публічний порядок будь-якої країни включає фундаментальні принципи і засади правосуддя, моралі, які держава бажає захистити навіть тоді, коли це не має прямого стосунку до самої держави; правила, які забезпечують фундаментальні політичні, соціальні та економічні інтереси держави (правила про публічний порядок); обов'язок держави з дотримання своїх зобов'язань перед іншими державами та міжнародними організаціями. Це ті незмінні принципи, які виражають стабільність міжнародної системи: у тому числі суверенітет держави, невтручання у внутрішні справи держав, не порушення територіальної цілісності тощо.

Правова концепція публічного порядку існує для того щоб захистити державу від іноземних державних рішень, які порушують діючі у державі фундаментальні принципи справедливості і правосуддя.

ТОВ «Ларан-07» не надав жодного доказу на підтвердження несумісності остаточного рішення Інституту арбітражу і вирішення спорів при Торговій палаті в м. Осло з основами правопорядку України та її фундаментальних принципів, засад правосуддя та моралі, що надавало б підстави для відмови у визнанні та наданні дозволу на його виконання на території України.

Таким чином, передбачених статтею V Конвенції, статтею 478 ЦПК України та статтею 36 Закону України «Про міжнародний комерційний арбітраж» підстав для відмови у визнанні і наданні дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу під час розгляду цієї справи не встановлено.

Інші доводи апеляційної скарги не спростовують висновків суду першої інстанції та не дають підстав для висновку про порушення норм матеріального або процесуального права Апеляційним судом міста Києва.

Висновки Верховного Суду за результатами розгляду апеляційної скарги.

Узагальнюючи наведене, Верховний Суд за наслідками перегляду в апеляційному порядку судового рішення Апеляційного суду міста Києва, ухваленого ним як судом першої інстанції, зазначає, що суд першої інстанції обгрунтовано відхилив наведені ТОВ «Ларан-07» доводи про наявність підстав для відмови у задоволенні заяви Компанії «Пелагіа АС» про визнання та надання дозволу на виконання на території України остаточного рішення Інституту арбітражу і вирішення спорів при Торговій палаті в м. Осло від 07 грудня

2017 року, як такі, що не грунтуються на положеннях Нью-Йоркської конвенції. Визначальним у оцінці доказів сторін є недоведеність посилань ТОВ «Ларан-07» на те, що рукописні виправлення до статті 9 договору поруки були внесені представниками Компанії «Пелагіа АС» після погодження та підписання цього договору. Наявні у арбітражному застереження розбіжності не є такими, що призвели до викривлення волевиявлення сторін щодо передачі спору до Інституту арбітражу і вирішення спорів при Торговій палаті в м. Осло, а також в питанні застосування законодавства при вирішенні цього спору. В силу наданих процесуальним законом повноважень, Верховний Суд не має права вдаватися в оцінку правильності вирішення спору по суті.

Відмова у визнанні та наданні дозволу на примусове виконання на території України арбітражного рішення призведе до порушення права власності Компанії «Пелагіа АС» на майно (кошти/присуджені суми, належні до виплати заявнику на підставі остаточного і обов'язкового до виконання арбітражного рішення) в розумінні частини першої статті 1 Першого протоколу до Конвенції Про захист прав людини і основоположних свобод, підписаної 04 листопада 1950 року, яка набула чинності для України 11 вересня 1997 року (рішення Європейського суду з прав людини у справі Стран Грін Рефайперте та Стратіс Андреадіс проти Греції від 21 листопада 1994 року).

Відповідно до статті 375 ЦПК України суд апеляційної інстанції залишає апеляційну скаргу без задоволення, а судове рішення без змін, якщо визнає, що суд першої інстанції ухвалив судове рішення з додержанням норм матеріального і процесуального права.

Ураховуючи, що оскаржуване судове рішення є законним та обгрунтованим, відсутні підстави для задоволення апеляційної скарги.

Керуючись статтями 24, 351, 374, 375, 384, 477 ЦПК України, Верховний Суд у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду

ПОСТАНОВИВ:

Апеляційну скаргу Товариства з обмеженою відповідальністю «Ларан-07» залишити без задоволення.

Ухвалу Апеляційного суду міста Києва від 21 травня 2018 року залишити без змін.

Постанова суду апеляційної інстанції набирає законної сили з дня її прийняття, є остаточною і оскарженню не підлягає.

Судді: **Г. І. Усик**

В. О. Кузнєцов

А. С. Олійник